

ΟΙ ΦΩΝΕΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΤΥΜΠΑΚΙΟΥ

**Στο τέλος
δεν θα μπορούμε
να αναπνέουμε**

σελ. 2

**Ανακύκλωση, μια
ευκαιρία που δεν
πρέπει να χαθεί...**

σελ. 2

Συνέντευξη με τον Προϊστάμενο της Κοινωνικής Υπηρεσίας του Δήμου Φαιστού Μιχάλη Πρίντεζη

σελ. 3

ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ

Ο Ναός του Αγίου Τίτου σελ. 6

**Μία θεατρική αναφορά
στην τραγωδία "Ελένη"** σελ. 7

**Η κρίση των Ελληνοτουρκικών
Σχέσεων** σελ. 4

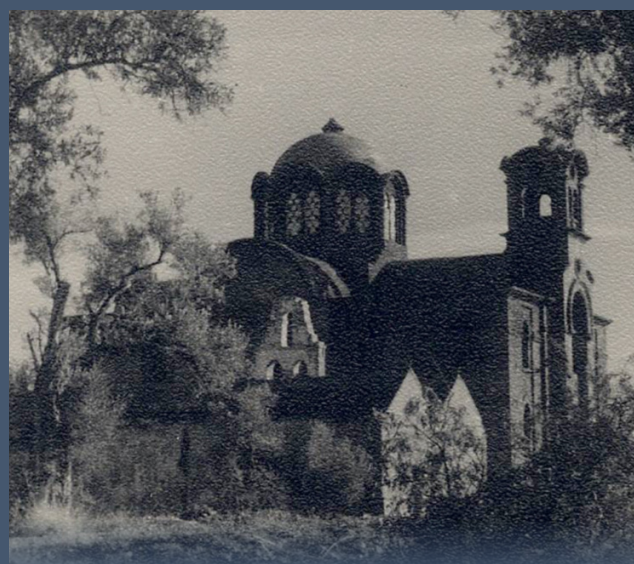
**Η μάστιγα των
Τροχαίων Ατυχημάτων** σελ. 6

Αδέσποτα σε απόγνωση! σελ. 6

ΣΤΗΛΕΣ:

Μουσικές Διαδρομές σελ. 8

Βιβλιοπαρουσίαση σελ. 8

Μαρτυρίες από την κατοχή στο Τυμπάκι

σελ. 5

Στο τέλος δεν θα μπορούμε να αναπνέουμε...

Κρήτη, ένας τόπος ευλογημένος στην αγκαλιά της Μεσογείου που κρύβει τόσους πολλούς θησαυρούς στα όρη και στις ακρογιαλιές της!

Ένα τοπίο ονειρεμένο, που σε κατακτά σε όποιο σημείο και αν βρεθείς με το ανάγλυφο της άγριας φύσης, τα αμπέλια, τους ελαιώνες, τις πολιτείες και τα χωριά. Ένα νησί που είναι σημείο αναφοράς και αγαπημένος προορισμός για πολλούς επισκέπτες κάθε χρόνο. Πόσοι από αυτούς άλλωστε το επιλέγουν για τη μόνιμη κατοικία τους, όταν πλέον αποσυρθούν από τις εργασίες τους! Ίσως οι λέξεις δεν μπορούν να περιγράψουν τι είναι ακριβώς αυτός ο τόπος για τους ξένους αλλά και για μας που γεννηθήκαμε εδώ και απολαμβάνουμε καθημερινά τις τόσες ομορφιές του. Τις ομορφιές ενός «πληγμένου» στις μέρες μας νησιού από τις ανθρώπινες παρεμβάσεις και αμέλειες σε πολλούς τομείς, αλλά και σε εκείνο το τεράστιο πρόβλημα των σκουπιδιών και των πλαστικών απορριμμάτων που χρόνια τώρα πασχίζουν οι δήμοι της Κρήτης να διαχειριστούν όχι πάντα με απόλυτη επιτυχία.

Σκουπίδια λοιπόν παντού, αλλά και σακούλες, μπουκάλια, πλαστικά, ντενεκεδάκια, και τόσα άλλα άχρηστα αντικείμενα που δεν πετάχτηκαν στους κάδους.

Δυστυχώς έτσι έχει καταντήσει το

περιβάλλον μας, ο σύγχρονος πολιτισμός μας σε μια διαιωνίζουσα κατάσταση που η ίδια η φύση αδυνατεί να απορροφήσει τους όγκους των σκουπιδιών που δέχεται, με όλους τους κινδύνους που αυτό συνεπάγεται: δηλαδή άκρως επικίνδυνα εύφλεκτα υλικά διασκορπισμένα παντού που πχ. σε περίπτωση πυρκαγιάς -σαν εκείνης που πολύ πρόσφατα προκλήθηκε στις παρυφές της πόλης μας- δυσχεραίνουν ακόμη περισσότερο το έργο της κατάσβεσης της. Και είναι κρίμα για όλο τον

κόσμο αλλά και για το νησί μας, γιατί ενώ κοπτόμαστε για το υψηλό επίπεδο των τουριστικών υπηρεσιών μας (αν αυτό μπορεί να θεωρηθεί κριτήριο) με αυτή μας την ασυνειδησία μόνοι μας αμαυρώνουμε την εικόνα που προβάλλουμε προς τα έξω, σε μια πραγματικότητα που πρώτα από όλα ενοχλεί εμάς τους ίδιους και μας εμποδίζει να χαρούμε αυτό που τόσο απλόχερα μας χάρισε ο Θεός. Την πολυτέλεια να απολαμβάνουμε μια υπέροχη φύση, μια μαγική πολιτεία, μια υπέροχη θάλασσα, που

άλλοι άνθρωποι πληρώνουν κάθε χρόνο αξιολόγα ποσά για να τα θαυμάσουν όλα αυτά και να τα χαρούν. Όμως, δεν είναι μόνο οι μεγάλες πόλεις της Κρήτης που ασφυκτιούν από τα σκουπίδια, είναι και τα χωριά. Όπως το Τυμπάκι, όπου ζούμε. Καθημερινά βλέπουμε ανθρώπους που δεν μπορούν ούτε το αυτονόητο πια να κάνουν, δηλ. να πετάξουν τον καφέ που πίνουν πριν πάνε το πρωί στην δουλειά τους ή το περιτύλιγμα από την πίτα με το σουβλάκι που τρώνε το μεσημέρι. Κι όμως, αδιαφορούν να το πετάξουν στον κάδο των σκουπιδιών. Αντιθέτως, το πετούν στο πρώτο εγκαταλελειμμένο χώρο ή σπίτι που θα βρουν μπροστά τους και γι'αυτό έχουμε γεμίσει σκουπίδια στο Τυμπάκι. Ως κάτοικοι του Τυμπακίου, αυτό με στεναχωρεί γιατί ζούμε σε ένα πανέμορφο μέρος και το καταστρέφουμε αργά και βασανιστικά με τον χειρότερο τρόπο που θα μπορούσαμε να βρούμε. Απο την άλλη μεριά, αντί να πετάμε τα σκουπίδια στους κάδους και να κάνουμε ανακύκλωση, καίμε και καταστρέφουμε αυτούς τους ειδικούς κάδους. ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ ΑΥΤΟ; Πρέπει να κάνουμε κάτι άμεσα, διότι θα έχουμε μεγάλο πρόβλημα όχι μόνο ρύπανσης, αλλά και για την ίδια μας την επιβίωση!

[Κλαούντια Τσούπι, μαθήτρια Γ4 Γυμνασίου Τυμπακίου]

Ανακύκλωση, μια ευκαιρία που δεν πρέπει να χαθεί...

Η ανακύκλωση έχει σταματήσει δυστυχώς εδώ και χρόνια στη Μεσαρά.

Ο λόγος είναι η μη λειτουργία του εργοστασίου ανακύκλωσης. Το εργοστάσιο ξεκίνησε να δουλεύει και πάλι το 2016, αλλά ο Δήμος δεν επανήλθε στο πρόγραμμα. Ακόμα και τώρα, το 2020 η ανακύκλωση δεν έχει αρχίσει ακόμα, αλλά οι στόχοι της νέας Δημοτικής Αρχής είναι να ξεκινήσει μια νέα καμπάνια ενημέρωσης των δημοτών για αυτό το θέμα, έτσι ώστε να πάρει νέους κάδους για όλο τον Δήμο με στόχο το να μειωθεί η ποσότητα των απορριμμάτων που καταλήγουν στη χωματερή. Έχει γίνει πια απόλυτα επιτακτική η ανακύκλωση για το περιβάλλον, διότι έτσι μειώνεται η παραγωγή νέων προϊόντων και ταυτόχρονα μειώνεται η ρύπανση που προκαλούν τα εργοστάσια από τις καμινάδες τους με το πετρέλαιο που χρειάζονται για να λειτουργήσουν. Επίσης, μειώνεται και η κοπή των δέντρων για την παραγωγή χαρτίου και πρέπει να λάβουμε υπόψη τη σημαντική μείωση αριθμού των δέντρων λόγω των πυρκαγιών. Με την ανακύκλωση μπορούμε να σώσουμε το νησί μας από το να γίνει μια χωματερή, γιατί εάν συνεχίσουμε να θεωρούμε αυτή την διαδικασία κάτι ασήμαντο, αυτό είναι κάτι αναπόφευκτο. Η υπόλοιπη Ευρώπη κάνει ανακύκλωση πολλά χρόνια τώρα και έχουν ενσωματωθεί κάδοι ανακύκλωσης παντού, κάτι που πρέπει να γίνει και εδώ όσο γρηγορότερα γίνεται και χωρίς να γεμίζουν οι κάδοι με κανονικά σκουπίδια. Δεν φταίει μόνον ο δήμος λοιπόν, αλλά και εμείς οι ίδιοι που δεν χρησιμοποιούμε σωστά αυτούς τους κάδους. Πρέπει να προσπαθήσουμε όλοι μαζί, γιατί με την ανακύκλωση μπορούμε να συμβάλλουμε αποτελεσματικά στη διάσωση όχι μόνο του περιβάλλοντος στην περιοχή μας, αλλά και να σωθεί ευρύτερα ο πλανήτης, όσο ακόμα είναι καιρός...

[Ευαγγελία Σημιαίκα, Γ4 Γυμνασίου Τυμπακίου]

Συνέντευξη με τον προϊστάμενο της κοινωνικής υπηρεσίας του Δήμου Φαιστού Μιχάλη Πρίντζη

Καλημέρα, ευχαριστούμε που αφιερώσατε τον χρόνο σας για την συνέντευξη

Εγώ σας ευχαριστώ!

Ας ξεκινήσουμε λοιπόν. Τι σας έκανε να επιλέξετε αυτό το επάγγελμα και τι προσόντα χρειάζεται να έχει κάποιος για να το ακολουθήσει;

Μάλιστα ωραία, θα απαντήσω μαζί με την κυρία Τσικρίκα. Τι μας έκανε λοιπόν να ακολουθήσουμε αυτό το επάγγελμα; Εμένα προσωπικά, γιατί εντάξει ο καθένας έχει διαφορετικές απόψεις, άλλος μπαίνει τυχαία σε μια σχολή και την ακολουθεί και αγαπάει αυτό που κάνει στην πορεία και άλλος το κάνει επειδή το ήθελε, του άρεσε. Εγώ μάλλον είμαι προς το δεύτερο, γιατί είχα την τύχη πριν δηλώσω σχολή να συναντήσω μια κοινωνική λειτουργό και να μου εξηγήσει τι περίπου κάνουμε στην δουλειά και τελικά μου άρεσε αυτό που άκουσα και το δήλωσα. Μου άρεσε και ως τίτλος, γιατί έχει να κάνει με την κοινωνία και αυτό με τράβηξε. Τα προσόντα όμως που πρέπει να έχει ένας κοινωνικός λειτουργός ή ένας ψυχολόγος, καταρχήν είναι ενσυναίσθηση δηλαδή να νιώθεις τον άλλον, να λειτουργεί αυτό που λέμε «ένστικτο». Αυτό είναι κάτι που άλλοι το δέχονται και άλλοι όχι. Να μπορείς να καταλάβεις τον άλλον να έχεις υπομονή να τον ακούσεις, γιατί κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός. Είμαστε όλοι διαφορετικοί, οπότε τα θέματα μας είναι διαφορετικά. Αν νομίζεις ότι μπορείς να ασχοληθείς μαζί του και να τον ακούσεις είναι πολύ σημαντικό και τότε μπορείς να γίνεις κοινωνικός λειτουργός. Επιπροσθέτως, η κα Τσικρίκα μας αναφέρει ότι ως επαγγελματίες κρίνεις εντελώς αντικειμενικά και όχι υποκειμενικά με βάση το συναίσθημα. Παρ' όλα αυτά η λύση που προτείνουμε μπορεί να μην ευχαριστεί, π.χ. στην περίπτωση ενός οικογενειακού προβλήματος, όταν ένα παιδί κακοποιείται και οι γονείς του δεν παίρνουν κάποιες αποφάσεις για να το βοηθήσουν, ερχόμαστε εμείς για να τους βοηθήσουμε. Στους γονείς μπορεί να μην αρέσει το γεγονός ότι εμείς θα πάρουμε μια απόφαση για το παιδί, ότι πρέπει να φύγει από το σπίτι, να πάει κάπου αλλού. Τους δυσαρεστεί, δεν μένουν πάντα ευχαριστημένοι.

Στην ακόλουθη ερώτηση που θα θέλαμε να μας απαντήσετε είναι ποια είναι η προσφορά του κοινωνιολόγου [αν υπάρχει], του ψυχολόγου και του κοινωνικού λειτουργού στην κοινωνική υπηρεσία του δήμου;

Αρχικά, ας μιλήσουμε πρώτα για τον κοινωνιολόγο (δυστυχώς δεν υπάρχει). Λοιπόν, η δουλειά του είναι σε συνεργασία με τους υπολοίπους πάντα να κάνει κοινωνιολογικές έρευνες. Για παράδειγμα, η κοινωνιολογική μέθοδος, με βάση την οποία γίνονται κοινωνικές έρευνες στατιστικού τύπου. Αναλυτικότερα, οι άνθρωποι που θα έρθουν εδώ, θα έρθουν σε επαφή με τον κοινωνικό λειτουργό. Η συνάντηση γίνεται για να δουν ποιο είναι το πρόβλημα του ανθρώπου. Στη συνέχεια, ανάλογα με την φύση του προβλήματος ή εμείς θα τον βοηθήσουμε σε συνεργασία με τον ψυχολόγο και με τους άλλους κοινωνικούς λειτουργούς ή θα τον παραπέμψουμε. Παραδείγματος χάριν, σε περίπτωση εξάρτησης θα μιλήσουμε με την γυναίκα του ή θα τον πούμε για το ΚΕΘΕΑ ή για άλλες αντίστοιχες δομές αποτοξίνωσης. Αν το πρόβλημα αφορά το παιδί θα το στείλουμε στο ιατροπαιδαγωγικό κέντρο ή σε

άλλες υπηρεσίες για να το εξετάσουν άλλοι πιο εξειδικευμένοι επαγγελματίες όπως οι παιδοψυχολόγοι. Αντίστοιχα, ο ψυχολόγος εργάζεται περισσότερο ερχόμενος σε επαφή, δηλαδή βλέποντας τον άλλον προσωπικά σε συνεδρία για να δει στο βάθος το πρόβλημα που έχει αυτός ο άνθρωπος.

Η κοινωνική υπηρεσία του Δήμου Φαιστού σε ποια προβλήματα μπορεί να βοηθήσει; Μπορείτε να μας δώσετε κάποια παραδείγματα;

Εμείς εστιάζουμε πιο πολύ στο θέμα του παιδιού. Υπάρχει σε κάθε δήμο η ομάδα προστασίας ανηλίκων. Αυτή τη στιγμή αποτελείται από την κα Τσικρίκα και μένα. Ομάδα προστασίας ανηλίκων σημαίνει ότι όταν υπάρχει μια καταγγελία, για παράδειγμα, από κάποιο σχολείο ότι ένα παιδί κακοποιείται, εμείς θα ελεγχουμε αν όντως συμβαίνει αυτό και θα προσπαθήσουμε να προστατεύσουμε το παιδί αυτό. Εμείς ασχολούμαστε με προβλήματα μέσα στην οικογένεια και θα στηρίξουμε κυρίως τα παιδιά γιατί είναι πιο ευάλωτα. Η περιοχή μας έχει πολλά τέτοια προβλήματα. Σε ένα τέτοιο πρόβλημα ενημερώνουμε τον εισαγγελέα.

Από βιβλιογραφική έρευνα είδαμε ότι σε κάποιους δήμους (πχ Αθηνών) ασχολούνται με την δημιουργία μηχανισμών κατά της περαιτέρω φτωχοποίησης. Υπάρχει άραγε στον δήμο μας κάτι αντίστοιχο;

Όλοι οι δήμοι εφαρμόζουν την πολιτική που έρχεται από το κράτος για το πως αντιμετωπίζεται ένας ευάλωτος. Είναι τα επιδόματα, που εάν κάποιος πολύς έχει χαμηλά εισοδήματα αυτό φαίνεται από τα έγγραφα που μας στέλνουν από την εφορία κτλ και αν δούμε από τις διασταυρώσεις που γίνονται από τους υπολογιστές ότι είναι όντως ευάλωτος παίρνει μια σειρά επιδομάτων. Παίρνει μια κάρτα με χρηματικό ποσό, είτε τρόφιμα είτε ιατροφαρμακευτικές παροχές.

Υπάρχουν προβλήματα στην Μεσσαρά που ξεπερνούν τις δυνατότητες σας και δεν μπορούν να επιλυθούν;

Ναι, φυσικά και υπάρχουν, αλλά όχι μόνο στην Μεσσαρά αλλά παντού. Είναι δύσκολο να επιλυθούν. Όλα αυτά απαιτούν βοήθεια και από άλλους φορείς. Ένα μεγάλο θέμα που είναι για εμάς δύσκολο να επιλυθεί είναι το θέμα του αλκοόλ και των τροχαίων ατυχημάτων και πραγματικά αξίζει να κάνουμε κάτι όλοι μαζί με εσάς τους μαθητές για να αλλάξουμε το σκεπτικό κάποιων. Για εμάς παιδί και αλκοόλ δεν πάνε μαζί, όπως ανήλικος και αλκο-

όλ δεν πάνε μαζί. Όπως και κατάχρηση αλκοόλ και ανήλικος δεν πάνε μαζί. Γενικά οι ουσίες είτε είναι απαγορευμένες, είτε είναι νόμιμες, όταν γίνεται κατάχρηση ή χρήση αυτό είναι για εμάς πρόβλημα. Επίσης, πρόβλημα για μας είναι να οδηγεί ένας ανήλικος χωρίς τα κατάλληλα μέτρα ασφαλείας. Όλο αυτό το βλέπετε καθημερινά, το ακούτε τι γίνεται εδώ στην περιοχή. Για εμάς είναι ένα κοινωνικό πρόβλημα που δεν αντιμετωπίζεται εύκολα. Εάν όλοι οι φορείς όμως ασχοληθούμε με το συγκεκριμένο πρόβλημα πόσους θα πάρουμε με το μέρος μας; Μπορούμε να αλλάξουμε ορισμένα μυαλά!

Τι θα προτείνατε στους μαθητές του Γυμνασίου και του Λυκείου για να λύσουν τα προβλήματα του σχολείου τους ώστε να μην καταφύγουν στην εύκολη λύση της κατάληψης;

Αυτό το θέμα είναι μεγάλο. Καταρχήν, θεωρούμε ότι οι καταλήψεις με τον τρόπο που γίνονται πλέον, δεν έχουν ουσία, δηλαδή το να κάνει κάποιος μια κατάληψη όχι μόνο δεν είναι κέρδος των μαθητών, αλλά διεκδικεί κάποια πράγματα π.χ. να σου φέρουν ένα καθηγητή. Για παράδειγμα, πρέπει να διεκδικήσεις διαφορετικά το ότι δεν έρχονται οι καθηγητές που ζητάς το σχολείο. Αυτό είναι κάτι το οποίο δεν θα λυθεί από μια κατάληψη. Υπάρχουν άλλοι εναλλακτικοί τρόποι. Τώρα το να κλειδώνεις αυθαίρετα το σχολείο και μετά να βγαίνεις έξω να πίνεις καφέ με τους συμμαθητές σου, δεν ωφελεί. Κάποιοι θεωρούν ότι είναι μορφή αγώνα. Αυτό δεν ξέρω κατά πόσο μπορεί να θεωρηθεί μορφή αγώνα, να σταματάς τον συμμαθητή σου που θέλει να μπει μέσα να κάνει μάθημα. Επειδή εσύ, έστω και με ένα 15μελες, έχεις αποφασίσει να νομιμοποιήσεις μια παράνομη πράξη και να μην επιτρέψεις στον άλλο να μπει μέσα να κάνει μάθημα. Δεν λύνονται για μας έτσι τα προβλήματα. Εμείς θα προτείνουμε να λειτουργούσε το 15μελες πιο σωστά. Ως εναλλακτική λύση, θα μπορούσατε σε συνεργαστείτε με άλλα σχολεία και να έρθετε σε επαφή με την διεύθυνση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Μέσω της εφημερίδας και με τις κινήσεις που κάνετε και μπράβο σας δείχνει ότι μπορείτε να συνεργαστείτε. Νομίζω αυτό είναι «το μαζί». Κυρίως, πρέπει να μάθουμε να συζητάμε και να ακούμε, όπως αναφέραμε και στην αρχή.

Τέλος θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε

Και εγώ θα ήθελα να σας ευχαριστήσω με την σειρά μου!

[Αννα Ανδριγιαννάκη, Κατερίνα Καδιανάκη, Μαριλένα Κανεώφ και Ευαγγελία Πανιεράκη, Γ Γυμνασίου]

Η ΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ποια η σχέση Ελλάδας - Τουρκίας σήμερα;

Οι σχέσεις Ελλάδας-Τουρκίας χαρακτηρίζονται από εναλλασσόμενες περιόδους αμοιβαίας εχθρότητας και συμφιλίωσης από τότε που η Ελλάδα κέρδισε την ανεξαρτησία της από την Οθωμανική Αυτοκρατορία το 1832, μετά την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Από τότε οι δύο χώρες έχουν αντιμετωπίσει η μία την άλλη σε τέσσερις μεγάλους πολέμους, τον Ελληνοτουρκικό Πόλεμο του 1897, τον Πρώτο Βαλκανικό Πόλεμο το 1912-1913, τον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο (1914-1918) και τέλος τον Ελληνοτουρκικό Πόλεμο των ετών 1919 - 1922. Με τον τερματισμό του τελευταίου ακολούθησε η ανταλλαγή των πληθυσμών μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Και οι δύο χώρες εντάχθηκαν στο ΝΑΤΟ το 1952. Οι σχετικά καλές σχέσεις επιδεινώθηκαν και πάλι κατά τη δεκαετία του 1950, λόγω του πογκρόμ των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης το 1955, των απελάσεων των Ελλήνων από την Κωνσταντινούπολη το 1960, το Κυπριακό ζήτημα,

την τουρκική εισβολή στην Κύπρο το 1974 και τις μετέπειτα στρατιωτικές αντιπαραθέσεις σχετικά με τη διαφορά επάνω στο ζήτημα της κυριότητας ορισμένων νησιών του Αιγαίου. Μία περίοδος σχετικής εξομάλυνσης άρχισε μετά το 1999 με τη λεγόμενη "διπλωματία του σεισμού", η οποία άλλαξε την αρνητική κατάσταση των προηγούμενων ετών. Τα τελευταία χρόνια τα περιστατικά έντασης έχουν αυξηθεί και πάλι με την Τουρκία να μην απορρίπτει τις πιθανότητες για νέα σύγκρουση.

Η Τουρκική εισβολή στην Κύπρο και η κατάρρευση της

Ένα σοβαρό θέμα σύγκρουσης μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας από τη δεκαετία του 1950 και μετά αποτέλεσε η Κύπρος, η οποία μέχρι το 1960 ήταν μια Βρετανική αποικία με τους Ελληνοκύπριους να αποτελούν το 82% του πληθυσμού του νησιού. Το μεγαλύτερο μέρος των Ελληνοκύπριων ήθελε την ένωση με την Ελλάδα και γι αυτό υπήρχαν εθνικιστικές ταραχές. Η ελληνική κυβέρνηση, λόγω της οικονομικής και διπλωματικής εξάρτησης από τη Βρετανία, αναγκάστηκε να αποκηρύξει οποιονδήποτε στόχο για ένωση με την Κύπρο.

Στη δεκαετία του 1950, το ζήτημα της Κύπρου, φούντωσε και πάλι, όταν οι Ελληνοκύπριοι υπό τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο, αξίωσαν την ένωση με την Ελλάδα και ξεκίνησε η παραστρατιωτική δράση της ΕΟΚΑ κατά των Βρετανών. Τελικά, ο Έλληνας Πρωθυπουργός Αλέξανδρος Παπάγος πήγε το θέμα της Κύπρου στα Ηνωμένα Έθνη.

Οι Τούρκοι, εξοργισμένοι από τις διακρίσεις της Ελλάδας εις βάρος των Τουρκοκυπρίων, θορυβήθηκαν στην ιδέα ότι η Κύπρος θα παραχωρούνταν στην Ελλάδα. Αυτό οδήγησε στο πογκρόμ της ελληνικής κοινότητας της Κωνσταντινούπολης το 1955.

Το 1960 συμφωνήθηκε μια συμβιβαστική λύση για το ζήτημα της Κύπρου: η Βρετανία θα παραχωρούσε ανεξαρτησία στην Κύπρο, η οποία θα αποκτούσε δικό της Σύνταγμα. Ελληνικά και τουρκικά στρατεύματα θα στάθμευαν στο νησί για να προστατεύσουν τις αντίστοιχες κοινότητες. Ο Έλληνας Πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Καραμανλής ήταν ο κύριος αρχιτέκτονας του σχεδίου αυτού, το οποίο οδήγησε σε άμεση βελτίωση των σχέσεων με την Τουρκία.

Κατά τη διάρκεια της περιόδου 1963 - 1964 συνέβησαν αρκετές

συγκρούσεις με αποτέλεσμα Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι να εκτοπιστούν από τα σπίτια τους και αρκετοί να σκοτωθούν και από τις δύο πλευρές.

Στις 30 Δεκεμβρίου 1964, ο Μακάριος πρότεινε μια συνταγματική τροποποίηση που θα περιλάμβανε 13 άρθρα. Η Τουρκία, ωστόσο, επανέλαβε ότι ήταν ενάντια σε αυτό και απείλησε με πόλεμο αν η Κύπρος προσπαθούσε να επιτύχει την ένωση με την Ελλάδα. Τον Αύγουστο, τουρκικά αεροσκάφη βομβάρδισαν ελληνικά στρατεύματα γύρω από ένα τουρκικό χωριό και ο πόλεμος φαινόταν να πλησιάζει.

Η Κυπριακή διένεξη ενεργοποιήθηκε και πάλι τον Απρίλιο του 1967 με το στρατιωτικό πραξικόπημα στην Ελλάδα. Στο πλαίσιο της διπλωματίας του στρατιωτικού καθεστώτος, υπήρξαν περιοδικές κρίσεις με την Τουρκία.

Το 1971, το τουρκικό δίκαιο κρατικοποίησε θρησκευτικά σχολεία και έκλεισε τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης.

Στις 15 Ιουλίου 1974, μια ομάδα Ελληνοκυπρίων εθνικιστών σχημάτισε την ΕΟΚΑ Β, που επιθυμούσε την Ένωση με την Ελλάδα και υποστηρίχθηκε από την ελληνική στρατιωτική χούντα στην Αθήνα, η οποία οργάνωσε πραξικόπημα εναντίον του Προέδρου της Κυπριακής δημοκρατίας Αρχιεπισκόπου Μακαρίου. Ο Νίκος Σαμψών διορίστηκε Πρόεδρος. Στις 20 Ιουλίου η Τουρκία εισέβαλε στην Κύπρο, χωρίς καμία αντίσταση από τις Βρετανικές δυνάμεις που είχαν βάση στο νησί και κατέλαβαν το 37% του βόρειου τμήματος απελαύνοντας τον εκεί ελληνικό πληθυσμό. Για άλλη μια φορά, ο πόλεμος μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας φαινόταν να πλησιάζει, αλλά αποφεύχθηκε όταν το πραξικόπημα κατέρρευσε λίγες μέρες αργότερα και ο Μακάριος επέστρεψε στην εξουσία.

[ΣΤΕΛΛΑ ΠΑΤΡΙΚΑΛΑΚΗ - ΣΤΕΛΛΑ ΠΑΠΟΥΤΣΑΚΗ, μαθήτρες Γ4 Γυμνασίου Τυμπακίου]

Προκλητική Συμπεριφορά Τουρκίας

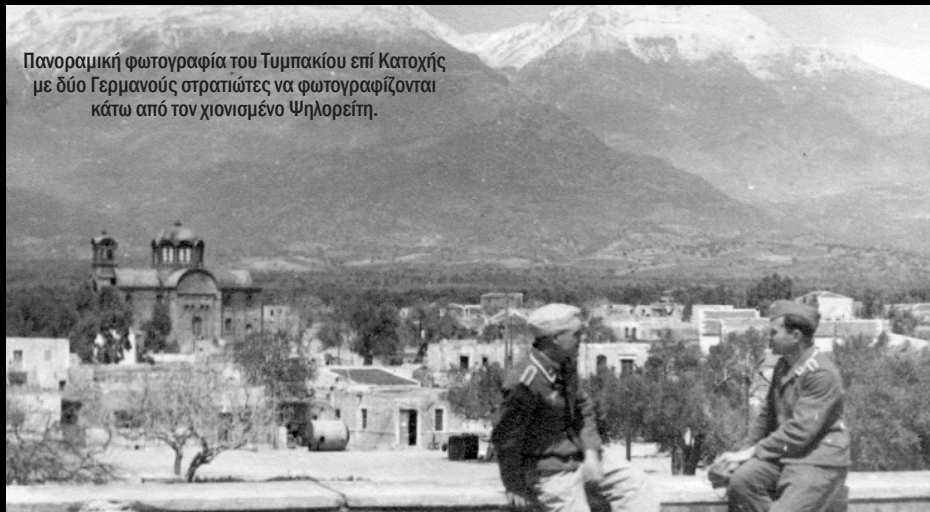
Μετά από τόσα χρόνια που έχουν περάσει από τα γεγονότα του Κυπριακού ζητήματος οι σχέσεις Ελλάδας - Τουρκίας φαίνεται να κλονίζονται ξανά. Στην κόψη του ξυραφιού βρίσκονται πλέον οι ελληνοτουρκικές σχέσεις έπειτα από την προκλητική συμφωνία της Αγκυρας με τη Λιβύη για θαλάσσια σύνορα. Μια συμφωνία που σημαίνει ότι βρισκόμαστε στον προθάλαμο ανακήρυξης ΑΟΖ η οποία επί της ουσίας «εξαφανίζει» τη μισή Κρήτη και πολλά νησιά του Αιγαίου.

Στη λογική της «Γαλάζιας Πατρίδας» που έχει χαράξει εδώ και καιρό η Τουρκία, το γεγονός ότι «σβήνει» από το χάρτη την Κύπρο, τη Ρόδο, το Καστελόριζο, επί της ουσίας είναι ένα δείγμα των διεκδικήσεων που έχει στην ευρύτερη περιοχή. Και μπορεί η ελληνική πλευρά να κινήθηκε με ταχύτητα, να κάλεσε τον Τούρκο πρόεδρο για εξηγήσεις αλλά και να απειλεί με απέλαση τον πρόεδρο της Λιβύης αν δε γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες ακύρωσης του προσυμφώνου με την Αγκυρα, ωστόσο, οι σχέσεις των δύο χωρών κλιμακώνονται προς το χειρότερο. Ο Ταγίπ Ερντογάν ρίχνει στο τραπέζι όλα του τα χαρτιά, χρησιμοποιεί τη Λιβύη για να αναδείξει τις επεκτατικές του βλέψεις στα ελληνικά χωρικά ύδατα και δε διστάζει να παραβιάσει το Διεθνές Δίκαιο, κινούμενος στη γραμμή της αναθεώρησης της Συνθήκης της Λωζάνης.

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΟΧΗ ΣΤΟ ΤΥΜΠΑΚΙ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΥΜΠΑΚΙ ΣΤΗ ΜΑΡΤΥΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Πανοραμική φωτογραφία του Τυμπακίου επί Κατοχής με δύο Γερμανούς στρατιώτες να φωτογραφίζονται κάτω από τον χιονισμένο Ψηλορείτη.

Ο ιστορικός Ιερός Ναός του Αγίου Τίτου αρκετά χρόνια πριν

Ήταν 8 του Φλεβάρη, όταν ο Στρατιωτικός Διοικητής Κρήτης Αντρέ υπέγραψε την διαταγή εκκένωσης του Τυμπακίου. Ημερομηνία ολοκλήρωσης της εκκένωσης η διαταγή έγραφε την 28η Φεβρουαρίου 1942...

78 χρόνια μετά από το μεγάλο κακό!

78 χρόνια μετά το Ολοκαύτωμα του Τυμπακίου!

Ένα μικρό αφιέρωμα από το "e-mesara.gr" γι' αυτή τη μεγάλη θυσία των Τυμπακιανών:

-Στο Τυμπάκι οι Γερμανικές κατοχικές δυνάμεις αποφάσισαν – και το έκαναν πράξη – να κατασκευάσουν το αεροδρόμιο, που θα χρησιμοποιούσαν για τις δικές τους επιχειρήσεις. Για το σκοπό αυτό και διέταξαν την εκκένωση του Τυμπακίου, το Φεβρουάριο του 1942.

-Η εντολή ήταν αυστηρή: το όλο εγχείρημα έπρεπε να πραγματοποιηθεί σε διάστημα 15 ημερών.

-Από τα σπίτια τού Τυμπακίου λίγα έμειναν ανέπαφα, κυρίως τα δίπατα, και από τον Κόκκινο Πύργο άφησαν μόνο πολύ λίγα σπίτια.

-Οι πέτρες των υπολοίπων σπιτιών που κατεδαφίστηκαν χρησιμοποιήθηκαν ως υπόστρωμα των αεροδιαδρόμων του αεροδρομίου.

-Στις αρχές Φλεβάρη 1942 οι Γερμανοί αποφασίζουν να κατασκευάσουν στο Τυμπάκι το μεγάλο αεροδρόμιο (το μεγαλύτερο της Κρήτης) ως κέντρο ανεφοδιασμού και ενισχύσεων του Γερμανού στρατηγού Έρβιν Ρόμελ. Διέταξαν τους κατοίκους να εκκενώσουν το χωριό μέσα σε 15 μέρες και να εγκατασταθούν στα γύρω χωριά. Η συγκεκριμένη εκκένωση ήταν η τραγικότερη εμπειρία των κατοίκων. Μέσα στο ελάχιστο αυτό χρονικό διάστημα ήταν υποχρεωμένοι να μεταφέρουν ό,τι μπορούσαν στα γύρω χωριά, όπου εγκαταστάθηκαν κάτω από άθλιες συνθήκες σε στάβλους, αποθήκες, χαλασμένα σπίτια κ.λπ.

Οι ιερείς μετέφεραν όλες τις εικόνες των εκκλησιών του χωριού στο Μοναστήρι της Καλυβιανής, για να μην καταστραφούν.

-Μετά την εκκένωση του χωριού ανατίναξαν 1.312 σπίτια για τη διάνοιξη του αεροδρομίου. Απέμειναν 74 και κόπηκαν γύρω στις 8.000 ελαιόδεντρα. Λέγεται ότι οι Έλληνες εργολάβοι που είχαν αναλάβει την κατασκευή του αεροδρομίου υπέδειξαν στους Γερμανούς την ανατίναξη του χωριού, γιατί είχαν ανάγκη από πέτρες.

-Δεν ανατινάχτηκαν δύο εκκλησίες, του Αγίου Τίτου και εκείνη του Αγίου Πνεύματος. Τη μεγάλη εκκλησία του Αγίου Τίτου τη χρησιμοποίησαν ως αίθουσα θεάτρου και τις υπόλοιπες δύο ως αποθήκες πυρομαχικών.

Η μεγάλη εκκλησία βομβαρδίστηκε, αλλά δεν καταστράφηκε. Μια βόμβα 400 λιβρών τρύπησε το θόλο και καρφώθηκε στο δάπεδο της εκκλησίας, αλλά δεν εξερράγη. Οι Τυμπακιανοί το θεώρησαν θαύμα.

Στη διάρκεια της Κατοχής επιβλήθηκε υποχρεωτική σωματική εργασία στους κατοίκους του Τυμπακίου για τη συντήρηση του αεροδρομίου. Υπολογίζεται ότι αγγαρεύτηκαν 3.500 εργάτες για δύο συνεχόμενα χρόνια.

-Το αεροδρόμιο Τυμπακίου έγινε το μεγαλύτερο κέντρο καταναγκαστικής εργασίας στην Κρήτη. Η ζωή των εργατών ήταν τραγική. Μόνο δουλειά, ξύλο και απειροελάχιστο συσσίτιο, τις περισσότερες φορές άχρηστο. Για τους απειθαρχούς υπήρχε η απομόνωση, τα «σύρματα», όπου υφίσταντο φρικτούς ξυλοδαρμούς και βασανιστήρια, χωρίς

τροφή και νερό, κάτω από τη βροχή ή τον καυτό ήλιο. Εναντίον των εργατών οργάνωζε ο επικεφαλής της Γκεστάπο περιβόητος Σούμπερτ.

-Από την άλλη πλευρά, το αεροδρόμιο έγινε το μεγαλύτερο κέντρο παθητικής αντίστασης των Κρητικών. Οι εργάτες το αμφοτέρωθεν. Παράλληλα αναπτύχθηκε μέσα στο αεροδρόμιο ευρύ δίκτυο αντικατασκοπίας. Τάχα ως εργάτες οι αντιστατικοί αποτύπωναν τα έργα, τις εγκαταστάσεις, τις αποθήκες καυσίμων και πυρομαχικών κ.λπ., τα μετέφεραν στους Άγγλους μέσω ασυρμάτου, με αποτέλεσμα το αεροδρόμιο συχνά να υφίσταται σφοδρούς βομβαρδισμούς.

Για τις ανάγκες του αεροδρομίου και τους ανεφοδιασμούς του Ρόμελ σε πυρομαχικά οι Γερμανοί είχαν κατατρυπήσει όλες τις λοφοκορφές του

Στην γερμανική κατοχή η πρόγιάγιά μου ήταν έγκυος στην γιάγια μου. Οι Γερμανοί, οι οποίοι τους έδιωξαν από τα σπίτια τους, αναγκάζοντάς τους να βρουν καταφύγιο στα διπλανά χωριά. Κάποιοι άνθρωποι κατέφυγαν στο Κλήμα, άλλοι στο Λαγολίο και άλλοι στο Καμνηλάρι. Η γιάγια μου με την οικογένειά της κατέφυγαν στο Λαγολίο. Η ζωή τους ήταν πολύ δύσκολη, γιατί ήταν πολύ μεγάλη οικογένεια με πολλά παιδιά και οι ανάγκες τους κατά την περίοδο εκείνη ήταν δύσκολο να καλυφθούν. Την περίοδο που ήθελαν να καταφύγουν στο Λαγολίο, η πρόγιάγιά μου γέννησε την γιάγια μου με τον δίδυμο αδερφό της. Μόλις τελείωσε ο πόλεμος επέστρεψαν στο Τυμπάκι, που ήταν όλα καταστραμμένα και προσπάθησαν να ξαναφτιάξουν τα σπίτια τους και να συνεχίσουν την ζωή τους.

[Ιωάννα Ριζικιανάκη, Β5 Γυμνασίου Τυμπακίου]

Τυμπακίου, μετατρέποντάς τες σε υπόγειες αποθήκες, τις γνωστές «μπούνκες». Για τον ίδιο λόγο δημιουργήσαν υπόγειο σύστημα ανατινάξεων από τεράστιες βαθιές λακκούβες κατά μήκος της παραλίας του Τυμπακίου, τις οποίες γέμισαν με νερό, προκειμένου να αποτρέψουν την αποβίβαση των τανκς, τις περίφημες «μπόμπες», οι οποίες υπάρχουν σε αρκετά σημεία μέχρι σήμερα.

Παράλληλα ναρκοθέτησαν όλη τη μεγάλη παραλία από τον Κομμό μέχρι τον Κόκκινο Πύργο, προκειμένου να αποτρέψουν τις συμμαχικές αποβάσεις στην περιοχή.

Πηγή: Παληοτάκης – Για το blog των Λαμπράκιδων – lamprakides.gr/blog

<https://e-mesara.gr/8-flevari-1942-to-tympaki-ekkenonetai.../>

[Καδιανάκη Αριστέα, Β1 Γυμνασίου Τυμπακίου]

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΙΤΟΥ Ο ΠΟΛΙΟΥΧΟΣ ΑΓΙΟΣ ΤΟΥ ΤΥΜΠΑΚΙΟΥ ΚΑΙ Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ

Ο Άγιος Τίτος ήταν Έλληνας στην καταγωγή, πολύ μορφωμένος, από την Αντιόχεια.

Σύμφωνα με τη Συναξαριστική παράδοση ήταν γέννημα της Κρήτης, καταγόμενος από το γένος του βασιλιά Μίνωα.

Είναι ο πρώτος Επίσκοπος του νησιού, τοποθετημένος από τον δάσκαλό του Απόστολο Παύλο, προκειμένου να οργανώσει την Εκκλησία της Κρήτης. Τον ακολούθησε στην Ιερουσαλήμ και κατόπιν επιφορτίστηκε να πάει στην Κόρινθο για να δει την κατάσταση της εκεί Εκκλησίας. Στην επιστροφή του, συνάντησε τον Παύλο στην Μακεδονία και μετά πήγαν μαζί στην Κρήτη, όπου εκεί ο Παύλος τον έκανε επίσκοπο του νησιού και του είπε να κάνει και ιερείς για όλο το νησί. Ο Παύλος του έστειλε και την γνωστή προς Τίτον επιστολή, από την οποία γνωρίζουμε, ότι ο Έλληνας μαθητής του Παύλου είναι «τέκνον του γνήσιον». Από την ίδια επιστολή του μαθαίνουμε ότι ο Τίτος είχε λαμπρούς συνεργάτες στην Κρήτη, τον Ζηνά τον νομικό και τον περίφημο Απολλύ. Απεβίωσε το έτος 105 μ.χ. Με έδρα τη Γόρτυνα (πρωτεύουσα) έθεσε τα θεμέλια της Εκκλησίας του τόπου μας. Η Κάρα του Αγίου βρίσκεται στον ομώνυμο Ναό Ηρακλείου

Κρήτης.

Από τμήματα του Ιερού Λειψάνου του Αγίου βρίσκονται στις Μονές Μεγ. Λαύρας, Παντοκράτορος και Παντελεήμονος Αγίου Όρους, Λειμώνος Λέσβου και στην Λαύρα Αγίου Αλεξάνδρου Νέβσκι Αγίας Πετρούπολης. Ο λαός του νησιού μας τον τίμησε ιδιαίτερα αφιερώνοντάς του ναούς σε διάφορα μέρη.

Είναι ο προστάτης Άγιος του Τυμπα-

κίου και τιμάται κάθε χρόνο η μνήμη του σε σταθερή ακίνητη ημέρα, την 25η Αυγούστου με λαμπρούς πανηγυρισμούς και πολιτιστικές εκδηλώσεις. Ο πρώτος Ναός προς τιμήν του άρχισε να κτίζεται στη διάρκεια της Τουρκοκρατίας.

Στην περίοδο της γερμανικής κατοχής αποφασίστηκε από τη διοίκηση των κατοχικών στρατευμάτων η κατεδάφιση του προκειμένου να χρησιμο-

ποιηθούν οι πέτρες του στην κατασκευή του νέου αεροδρομίου. Μόλις όμως ο γερμανός στρατιώτης ξεκίνησε το γκρέμισμα έπεσε νεκρός. Έτσι οι Γερμανοί έφυγαν έντρομοι χωρίς να πειράξουν τον Ναό.

Το 1911 αποφασίστηκε η διαπλάτυνσή του και άρχισαν οι εργασίες για την κατεδάφιση. Τότε εγκαταστάθηκε μέσα ένα σμάρι από μέλινσσες. Παρά τις προσπάθειες των εργατών δεν κατά-

φεραν να απομακρυνθούν, γεγονός που εκλήφθηκε ως θεϊκό σημάδι, ώστε να μην πειραχθεί ο Ναός.

Ύστερα από αυτά αποφασίστηκε το χτίσιμο του σημερινού Ναού που θεμελιώθηκε το 1925 και αποπερατώθηκε το 1940.

Μια ακόμα θαυμαστή επέμβαση του Αγίου φανερώθηκε και σε αυτόν τον Ναό: κατά τον βομβαρδισμό του χωριού το 1941 από τα γερμανικά αεροπλάνα η βόμβα που έπεσε στον τρούλο καρφώθηκε στο δάπεδο χωρίς να εκραγεί. Μόνο ένα μικρό θραύσμα σιδήρου καρφώθηκε στην εικόνα του Αγίου Τίτου, μπροστά στην οποία είχε πέσει η βόμβα.

Η μάστιγα των Τροχαίων Ατυχημάτων

Στη σημερινή εποχή η Ελλάδα δυστυχώς καταλαμβάνει την πρώτη θέση στα τροχαία ατυχήματα και δυστυχήματα σε όλη την Ευρώπη. Υπάρχουν πολλά αίτια αλλά και τρόποι καταπολέμησης αυτού του προβλήματος.

Οι λόγοι για τους οποίους γίνονται τροχαία ατυχήματα είναι αρκετοί. Αρχικά, χιλιάδες άνθρωποι πεθαίνουν στον δρόμο άθελά τους. Μερικοί από αυτούς βρίσκονται υπό την επήρεια του αλκοόλ και δεν μπορούν να σκεφτούν τις συνέπειες που θα προκαλέσουν στη δική τους ζωή και των άλλων με ένα τροχαίο ατύχημα. Ακόμα υπάρχει και η κατηγορία ανθρώπων οι οποίοι δεν είναι υπό την επήρεια αλκοόλ αλλά δυστυχώς, μερικές φορές από ένα λάθος απροσεξίας στερούν όχι μόνο τη δική τους ζωή αλλά και κάποιου συνανθρώπου τους. Επιπλέον, οι πεζοί και οι οδηγοί μερικές φορές παραβιάζουν τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας και δυστυχώς το κράτος δεν λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία του πολίτη.

Όλα τα παραπάνω έχουν ως αποτέλεσμα άλλες φορές τραυματισμούς και άλλες φορές οδηγούν στον θάνατο. Από την άλλη πλευρά υπάρχουν αρκετές λύσεις ώστε να καταπολεμηθεί ένα μέρος των δυστυχημάτων και η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει βοηθήσει πολύ σε αυτό. Το κυριότερο είναι ότι λαμβάνουν ποινές οι άνθρωποι που παραβιάζουν τον νόμο, οδηγώντας με υπερβολική ταχύτητα και παραβιάζοντας τις σημάνσεις.

Η αστυνομία πρέπει να κάνει τακτικό έλεγχο στα αυτοκίνητα, δηλαδή εάν έχει περάσει από Κ.Τ.Ε.Ο. Το σημαντικότερο μέτρο πρόληψης είναι η Κυκλοφοριακή Αγωγή που έχει ως στόχο να ενημερώσει τους νέους για τους νόμους αλλά και για τις ποινές που θα λάβουν αν δεν τους τηρήσουν.

Συνοψίζοντας, γνώση και η εφαρμογή των Κανόνων Οδικής Κυκλοφορίας είναι απαραίτητη σε όλους τους τομείς. Λόγω των πολλών οδικών ατυχημάτων που συμβαίνουν καθημερινά στην Ελλάδα θα ήταν χρήσιμο να ενταχθεί στο σχολικό πρόγραμμα ένα ωριαίο μάθημα στα Γυμνάσια και στα Λύκεια της χώρας μας, ξεκινώντας με την σωστή παιδεία και συμπεριφορά.

[Ελένη Κουνδουράκη, Ευγενία Κουτεντάκη μαθήτριες Γ3 Γυμνασίου]

ΑΔΕΣΠΟΤΑ ΣΕ ΑΠΟΓΝΩΣΗ!

Δυστυχώς, στην Ελλάδα οι κακοποιήσεις, οι δηλητηριάσεις και οι εγκαταλείψεις ζώων συνεχώς αυξάνονται.

Όσοι αγαπούν τα ζώα, μόνο ψυχικό πόνο και οργή μπορούν να νιώσουν βλέποντας εικόνες και βίντεο, που δείχνουν σκελετωμένα, αποστεωμένα, κακοποιημένα, δηλητηριασμένα, άρρωστα πλάσματα, τα οποία ζουν στους δρόμους και πασχίζουν για την επιβίωσή τους. Γιατί αυτές οι εικόνες ντροπής είναι... ανθρωπίνος δάκτυλος.

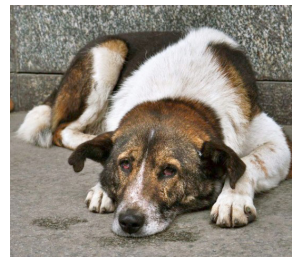
Η συμβίωσή μας με ένα κατοικίδιο ενέχει πολλές υποχρεώσεις και ευθύνες απέναντι σε αυτό. Όποιος δεν τις έχει συνειδητοποιήσει πλήρως, δεν θα πρέπει να αποκτά κατοικίδιο. Αποτελεί μέλος της οικογένειάς του και πορεύεται μαζί.

Με στόχο να προσφέρει βοήθεια στα αδέσποτα ζώα, στην περιοχή του Τυμπακίου, δημιουργήθηκε μια ομάδα με εθελοντές που αγαπούν τα ζώα και θέλουν να προσφέρουν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι στον προαύλιο χώρο του Γυμνασίου και Λυκείου Τυμπακίου κυκλοφορούν...αμέριμνα και με κάποια αδιαφορία των μαθητών, των καθηγητών, των γονέων, αλλά και των κρατικών φορέων 10 περίπου αδέσποτα σκυλιά, όπου με αφέλεια και έως με φιλόστοργηπάθεια χαϊδεύονται, ταιάζονται και συνυπάρχουν με τους μαθητές! Χωρίς βέβαια να λαμβάνεται υπόψη ότι είναι ανεμβολίαστα, βρώμικα και πολλές φορές άρρωστα....

Αξίζει να σημειωθεί ότι ήδη υπάρχουν δωρεές τροφών, για τα αδέσποτα, ωστόσο δεν αρκεί μόνο αυτό, αφού για να λειτουργήσει η ομάδα και να αντιμετωπιστεί το θέμα των αδέσποτων στο Τυμπάκι, χρειάζονται χέρια! Χρειάζονται άτομα να βοηθήσουν το τάισμα, τη μεταφορά στο γιατρό, μεταφορά για στεριώσεις και άλλα πολλά που απαιτούνται για να επιτευχθεί ο στόχος της ομάδας! Όσοι εθελοντές και φιλόζωοι ας προστρέξουμε!

[Κλαούντια Τσούπι, μαθήτρια του Γ4 Γυμνασίου Τυμπακίου]

Μία θεατρική αναφορά στην τραγωδία “Ελένη”

Η Ελένη είναι τραγωδία του Ευριπίδη που παίχτηκε το 412 π.Χ. στα Μ. Διονύσια. Ο Ευριπίδης χειρίστηκε με μεγάλη ελευθερία τον μύθο από τον οποίο πήρε την υπόθεση του έργου του.

Περίληψη της Ελένης

Ο Μενέλαος μετά από την άλωση της Τροίας κατέπλευσε στην Αίγυπτο όπου συνάντησε την Ελένη και έμαθε με κατάπληξη ότι η Ελένη δεν βρέθηκε ποτέ στην Τροία αλλά ένα είδωλο κατασκευασμένο από τους θεούς. Η πραγματική του σύζυγος ήταν κρυμμένη στην Αίγυπτο καθ' όλη τη διάρκεια του πολέμου και ο καταστροφικός πόλεμος της Τροίας είχε βασιστεί σε ένα ψέμα. Ο βασιλιάς της Αιγύπτου Θεοκλύμενος θέλει να παντρευτεί την Ελένη αλλά εκείνη με τον Μενέλαο καταφέρνουν και φεύγουν κρυφά.

Η τραγωδία αρχίζει με την Ελένη ικέτιδα στο μνήμα του Πρωτέα να εξιστορεί τα δεινά της και να προσπαθεί να αποφύγει το Θεοκλύμενο που την πιέζει να τον παντρευτεί. Εκεί την συναντά ο Τεύκρος, αδελφός του Αίαντα του Τελαμώνιου, ο οποίος στο ταξίδι για την Κύπρο περνά από την Αίγυπτο για να πάρει χρησμό από τη κόρη του Πρωτέα, Θεονόη που είχε προφητικές ικανότητες. Ο Τεύκρος δίνει πληροφορίες στην Ελένη σχετικά με την οικογένειά της και το Μενέλαο. Της λέει μάλιστα ότι υπάρχουν πολλές φήμες ότι ο άνδρας της έχει πεθάνει, έτσι χάνεται και η τελευταία ελπίδα της για να επιστρέψει ζωντανή με το Μενέλαο στην Σπάρτη. Έτσι η ηρωίδα με τις Σπαρτιάτισσες γυναίκες που αποτελούν το Χορό θρηνεί για την τύχη της. Σ' αυτό το σημείο εμφανίζεται και ναυαγός ο Μενέλαος, ο οποίος σχολιάζει τη συμφορά του μετά την άλωση της Τροίας. Αφού απαριθμεί τα δεινά του, που είναι ταυτόχρονα δεινά αιώνια που προκαλεί ο πόλεμος, αποκαλύπτει ότι τη γυναίκα του την έκρυψε στο βάθος μια σπηλιάς

πρώτη συνάντησή του ζευγαριού, όπου η Ελένη τρομάζει στην παρουσία του «άγνωστου» άνδρα και σπεύδει να κρυφτεί στο μνήμα του Πρωτέα. Ο Μενέλαος διαπιστώνει την ομοιότητα αυτής της γυναίκας με της Ελένης στην σπηλιά και σαστίζει. Η στιχομυθία που ακολουθεί θα οδηγήσει στην αναγνώριση του Μενέλαου από την Ελένη, η οποία προσπαθεί να τον πείσει ότι αυτή είναι η πραγματική του γυναίκα και ότι αυτό μαζί του έχει απλώς το είδωλο που δημιούργησε η Ήρα. Η δυσπιστία του Μενέλαου διαλύεται όταν ένας πιστός του σύντροφος και φύλακας της Ελένης στη σπηλιά, έρχεται να αναγγείλει την εξαφάνιση της γυναίκας που είχαν εντολή να φυλάνε. Χάθηκε στον ουρανό εκπλήσσοντας Έλληνες και Τρώες που πολεμούσαν τόσα χρόνια για κάτι το ανύπαρκτο. Έτσι έχουμε την αναγνώριση της Ελένης από το Μενέλαο. Οι δύο σύζυγοι εκφράζουν τη χαρά και την ανακούφισή τους για την περιπόλητη συνάντηση και αναγνώρισή τους. Η Ελένη εξηγεί στη

συνέχεια ότι ο μόνος τρόπος για να φύγουν ζωντανοί από την Αίγυπτο είναι να παρακαλέσουν τη Θεονόη να κρατήσει μυστικό τον ερχομό του Μενέλαο, γιατί διαφορετικά κινδυνεύει από το Θεοκλύμενο. Αφού πείσει η Ελένη στα πόδια της ως ικέτισσα και εξασφαλίσουν τη σωπή της Θεονόης, καταστρώνουν το σχέδιο της διαφυγής τους. Η Ελένη ζητεί από το Θεοκλύμενο να της κατασκευάσει ένα καράβι για να ανοιχτεί στο πέλαγος, ώστε να αποδώσει τις νεκρικές τιμές στο νεκρό της άνδρα. Έτσι καταφέρνουν να δραπετεύσουν οι δύο σύζυγοι. Όταν βέβαια το μαθαίνει ο Θεοκλύμενος είναι έτοιμος να σκοτώσει τη Θεονόη, εμφανίζονται όμως οι Διόσκουροι, οι αδελφοί της Ελένης, και ως «από μηχανής θεοί» τον μεταπέθουν και το δράμα κλείνει ειρηνικά.

[Εύα Τζωρτζακάκη, Κική Σαραντουλάκη, Στέλλα Πατρικαλάκη μαθήτριες Γ4 Γυμνασίου Τυμπακίου]

μαζί με άλλους ναυαγούς. Μη γνωρίζοντας πού βρίσκεται, πλησιάζει το παλάτι ζητώντας τρόφιμα και βοήθεια. Η γριά θυρωρός που τον υποδέχεται τον προτρέπει να φύγει το γρηγορότερο, καθώς ο Θεοκλύμενος έχει βγάλει εντολή ότι θα σκοτώνεται όποιος Έλληνας φτάσει τη χώρα του, του εξηγεί ότι μισεί τους Έλληνες εξαιτίας της Ελένης. Φυσικά τράζεται στο άκουσμα του ονόματος της Ελένης και προβληματίζεται για την σχέση αυτής της γυναίκας που είναι στην Αίγυπτο και της «δικής» του που είναι κρυμμένη στην σπηλιά. Οι γυναίκες του Χορού αναγγέλλουν χαρούσινα ότι ο Μενέλαος ζει και ότι μάλιστα βρίσκεται ναυαγός στις όχθες του Νείλου. Στη συνέχεια έχουμε την

Ποια είναι η γνώμη των συντελεστών των παραστάσεων της “Ελένης”;

• Τάσος Ράτζος, σκηνοθέτης της παράστασης στο Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος:

Η “Ελένη” σίγουρα δεν είναι τραγωδία, η δημοκρατία πεθαίνει και μαζί της θα χαθεί για πάντα και η τραγωδία. Είναι ένα έργο που στέκεται εκεί και σε προκαλεί. Να αναζητήσεις μαζί με την Ελένη μια δικαίωση.

Μέσα από αυτοσχεδιασμούς και πολύ γόνιμη δουλειά προσεγγίζουμε με σύγχρονο βλέμμα τη βαριά κληρονομιά του αρχαίου δράματος. Το σύγχρονο θέατρο δεν κοιτάζει πίσω κοιτάζει μέσα.

• Η Καρνοφυλλιά Καραμπέτη μιλάει για τον ρόλο της ως Ελένη:

«Είναι ένα πρόσωπο με πολλές όψεις, σαν πρίσμα. Εδώ έχουμε μια αθωωτική, για την ένοχη και αμαρτωλή Ελένη, τραγωδία, όπου αντανακλώνται οι διαφορετικές πλευρές του εαυτού της, μεταμορφώνεται, απαλλάσσεται. Κάνει έναν κύκλο για να καταλήξει τελικά στην ίδια την Ελένη της Τροίας».

Ο χαρακτήρας και η λειτουργία της “Ελένης”

Η Ελένη του Ευριπίδη είναι ένα έργο αρκετά σημαντικό, όχι μόνο για την αξία του αρχαίου Ελληνικού πολιτισμού, αλλά λειτουργεί ειδικά ως απόδειξη για τα δεινά που προξενεί ο πόλεμος. Γι' αυτό και χαρακτηρίζεται ως κατεξοχήν αντιπολεμικό έργο. Βασικός στόχος του Ευριπίδη είναι να τονίσει τη ματαιότητα του πολέμου και να αναδείξει την σπουδαιότητα της Ειρήνης με το πανανθρώπινο μήνυμα να μην σκοτώνονται οι άνθρωποι δίχως λόγο και αιτία. Έχει λοιπόν διαχρονικές ιδέες, που ειδικά στις μέρες μας πρέπει να αποτελέσουν αφετηρία προβληματισμού.

Τζαζ είδη:

Ragtime
Dixieland
Swing
Cool Jazz
Free Jazz

ΤΖΑΖ, μία διαφορετική μουσική

Η μουσική τζαζ προέρχεται από τη μίξη της λαϊκής αμερικάνικης μουσικής με αφρικανικά στοιχεία. Περιλαμβάνει αρκετά μουσικά είδη που στηρίχτηκαν σε ένα κοινό σκεπτικό κατασκευής, τον αυτοσχεδιασμό. Αποτελεί μια από τις πιο σοβαρές και πολύπλοκες μορφές έκφρασης των ανθρώπινων συναισθημάτων και έχει επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό την ιστορία της μουσικής.

Διάφορα χαρακτηριστικά της τζαζ

Η τζαζ παρουσιάζει ιδιομορφίες σε σχέση με την Ευρωπαϊκή μουσική, καθώς δεν χρησιμοποιεί μόνο τις βασικές κλίμακες της Ευρωπαϊκής μουσικής αλλά και πολλές άλλες κλίμακες που προέρχονται από την Αφρική. Συχνά οι μουσικοί της Τζαζ, τη στιγμή του αυτοσχεδιασμού, σκέφτονται και επιλέγουν νότες με βάση τις κλίμακες που αποδίδουν καλύτερα το αρμονικό πλαίσιο μιας συγχορδίας. Η τζαζ στηρίζεται βαθύτατα σε ένα ακόμη αφρικανικό στοιχείο, το ρυθμό, ο οποίος αποτελεί θεμελιώδες συστατικό της καθώς οργανώνει τη μουσική. Οι ρυθμοί της τζαζ μουσικής είναι περισσότερο σύνθετοι και με συνεχείς παραλλαγές.

Στη τζαζ μουσική, ο ήχος των μουσικών οργάνων αλλά και η φωνή, χρησιμοποιούνται με έναν ξεχωριστό τρόπο. Το ιδιαίτερο «χρώμα» του τζαζ ήχου, οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην ανορθόδοξη τεχνική παιξίματος από τους πρώτους και αυτοδιδάκτους μουσικούς της. Κύριο χαρακτηριστικό της τζαζ είναι πως τα όργανα χρησιμοποιούνται σαν ανθρώπινες φωνές.

Η τζαζ έχει διαμορφώσει ειδικές μουσικές φόρμες και ένα ιδιαίτερο ρεπερτόριο. Οι δύο βασικές φόρμες που χρησιμοποιεί είναι το μπλουζ και η μπαλάντα. Κυρίαρχο στοιχείο της τζαζ είναι ακόμη οι ίδιοι οι οργανοπαίκτες και οι προσωπικοί αυτοσχεδιασμοί τους πάνω στο κυρίως μουσικό θέμα. Η σύνθεση στην τζαζ είναι κατά κανόνα απλή για ενόρχηση και διάφορες παραλλαγές στα πλαίσια του ατομικού ή ομαδικού αυτοσχεδιασμού.

Louis Armstrong

Ο Λούις Άρμστρονγκ θεωρείται ο πρεσβευτής της τζαζ. Ο ν ο μ ά σ τ η κ ε μεγαλοφυΐα της τζαζ και «ο μεγαλύτερος τρομπέτιστας όλων των εποχών». Εμπλούτισε τον ήχο του οργάνου του, χρησιμοποιώντας το σα να χρησιμοποιούσε τη φωνή του. Είναι επίσης γνωστός για το λεγόμενο «scat singing». Ηχογράφησε την τελευταία του επιτυχία, το «What a Wonderful World» το 1968, το οποίο χρησιμοποιήθηκε το 1988 στην ταινία «Good Morning Vietnam».

Duke Ellington

Ο Ντιουκ Έλλινγκτον ήταν ο σημαντικότερος συνθέτης του 20ου αι., από πλευράς αριθμού συνθέσεων και ποικιλίας φορμών της τζαζ. Συνέθεσε πολλά είδη Αμερικάνικης μουσικής-ράγκταϊμ,

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

μπλουζ-με ένα στυλ που το διακρίνει η αμεσότητα και η απλότητα στην έκφραση. Έγινε πολύ γνωστός με τη συμβολή του στη δημιουργία της διασκευασμένης τζαζ για μεγάλη ορχήστρα (Big Band), χαρακτηριστικό της περιόδου του σουίνγκ.

Charles Mingus

Ο δεξιτέχνης μπασιίστας, συνθέτης, μαέστρος και περιστασιακά πιανίστας Charles Mingus υπήρξε ένας από τους κορυφαίους τζαζίστες όλων των

εποχών. Εμπλούτισε την παραδοσιακή μαύρη μουσική με νέα στοιχεία, ενώ ηχογράφησε πάνω από εκατό άλμπουμ και έγραψε πάνω από τριακόσιες συνθέσεις.

[Στέλλα Πατρικαλάκη Γ4]

Βιβλιοπαρουσιάσεις

“ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ CHAT;”

Το βιβλίο “Θέλεις να κάνουμε chat;” είναι γραμμένο από την Σάρα Ντράρερ Λίτμαν και ανήκει στις εκδόσεις Ψυχογίος. Η Άμπι είναι ένα δεκαεπτάχρονο κορίτσι, του οποίου η ζωή διαταράσσεται όταν μπαίνει στο λύκειο. Η κολλητή της Φέιθ, με την οποία κάνουν παρέα από την δεύτερα δημοτικού, αρχίζει να απομακρύνεται. Η σχέση της με τους γονείς της και με την αδερφή της δεν είναι πολύ καλές. Από όλα αυτά τα προβλήματά της η Άμπι βρίσκει μόνη διέξοδο στο ChezTeen.com, έναν διαδικτυακό τόπο για εφήβους όπου ανταλλάσσουν δημόσια απόψεις για διάφορα θέματα, αλλά μπορούν να μιλούν και ιδιαίτερα.

Εκεί η Άμπι γνωρίζει τον Λουκ, ο οποίος είναι 27 χρόνων και σιγά σιγά αρχίζει να κερδίζει την εμπιστοσύνη της. Μετά από λίγο καιρό συνομιλίας τους ο Λουκ της προτείνει να φύγουν μαζί κι εκείνη, χωρίς να το σκεφτεί, απαντάει θετικά. Η φυγή της Άμπι φέρνει τα πάνω κάτω στην οικογένεια και στους φίλους της. Τότε ξεκινάει μια έρευνα, στην οποία συμμετέχει και το FBI, με σκοπό να βρεθεί η Άμπι και να τιμωρηθεί ο Λουκ, ο οποίος βεβαίως δεν είναι αυτός που έλεγε... Το βιβλίο αυτό θα το συνιστούσα ανεπιφύλακτα σε εφήβους, γιατί είναι αυτοί κυρίως που χάνονται στις σελίδες του διαδικτύου, εθίζονται να συνομιλούν συνεχώς με αγνώστους και απομακρύνονται ολοένα και περισσότερο από τους γύρω τους. Θα ήταν όμως και πολύ χρήσιμο για τους γονείς, οι οποίοι βυθισμένοι στην καθημερινότητα και στην άνοιξά τους δεν μπαίνουν στον κόπο να ψάξουν για να κρατήσουν τα παιδιά τους ασφαλή, και σπούδασε γραφικές τέχνες, κωμικοθέατρο και ξεναγός. Εργάστηκε και σταδιοδρόμησης για μερικά χρόνια σε τυπογραφείο ως γραφίστρια. Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με την παιδική λογοτεχνία και με το παιδικό θέατρο.

[Χρύσα Φρογάκη, μαθήτρια του Β2 Γυμνασίου Τυμπακίου]

